

Jan Ruml

Politik, aktivista v oblasti lidských práv, v letech 1992 až 1997 ministr vnitra

Jan Ruml se narodil 5. března 1953 v Praze. Jeho otec Jiří Ruml byl komunistický novinář, později disident, signatář Charty 77, politický vězeň a později poslanec Jiří Ruml. Jeho matka Jiřina Rumlová byla také novinářkou a signatářkou Charty 77.

Zásadním zvratem v jeho klidném dětství a dospívání byl rok 1968 a nesouhlas jeho rodičů se vstupem vojsk Varšavské smlouvy do Československa. Rodiče byli vyhozeni z práce i z komunistické strany a museli se živit manuálně.

Jan Ruml se po maturitě v roce 1972 několikrát neúspěšně hlásil na vysokou školu, ale z politických důvodů nebyl ani jednou přijat a pracoval v řadě dělnických profesí. Nakonec, mnohem později, v roce 2004 vystudoval Právnickou fakultu ZČU v Plzni, kde získal magisterský titul.

V roce 1977 podepsal Chartu 77 a o dva roky později se stal členem Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných. Kromě toho organizoval přepravu samizdatových tiskovin mezi Prahou a Londýnem. Když na to v dubnu roku 1981 StB přišla, byl společně s otcem a šesti dalšími signatáři Charty 77 zadržen a rok strávil ve vyšetřovací vazbě.

Po propuštění pokračoval se svou prací v disentu a zapojil se do celé řady akcí. V letech 1983 až 1984 odjel se svým bratrem Jakubem Rumlem na Slovensko, kde byl relativní klid, protože StB tam neměla takový vliv jako u nás.

Od roku 1987 do roku 1989 se podílel na vydávání samizdatových Lidových novin či Originálního videojournálu. Stál také u zrodu Nezávislého tiskového střediska, ze kterého se později stal týdeník Respekt. Aktivně se účastnil sametové revoluce v listopadu 1989, stal se dokonce mluvčím Občanského fóra.

V roce 1990 se stal náměstkem ministra vnitra ČSFR. V roce 1992 přestoupil z Občanského fóra do ODS a stal se ministrem vnitra, kterým byl až do roku 1997. V roce 1996 byl zvolen do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky za ODS, kde vydržel dva roky. V roce 1997 se začal vymezovat proti tehdejšímu předsedovi strany Václavu Klausovi. Krize v ODS dospěla až k jeho rezignaci na funkci ministra vnitra v květnu téhož roku, ale prezident Václav Havel ji nepřijal, proto odešel z vlády až v listopadu 1997.

13. ledna 1998 vystoupil z ODS a o pět dní později byl Jan Ruml zvolen předsedou Unie svobody, kterou spoluzaložil jako novou pravicovou politickou stranu. V Unii svobody působil až do roku 2004.

V roce 2010 vstoupil Jan Ruml do Strany zelených, kde vydržel pouhé čtyři roky. Když v roce 2018 oznámil svou kandidaturu do Senátu PČR jako kandidát pirátské strany, vypadalo to na návrat do vysoké politiky, ale strana v květnu 2018 nakonec stáhla jeho nominaci. V říjnu 2018 byl nakonec zvolen jako nestraníkem zastupitelem za stranu Starostové a nezávislí na Praze 2.

Jan Ruml je ženatý a má dva syny.

Motto:

Když jsme se Jana Rumla zeptali, kdy poprvé ucítil skutečný závan svobody, odpověděl nám:

„Tak si pamatuju, že jsem vystoupil na metru na Můstku, tam nikdo nebyl a teď tam byly polepený ty zdi těmi nápisy Chceme svobodu, demokracii, lidská práva a všechno toto. A v tom tichu najednou mi to došlo, že jsem také už opravdu svobodným člověkem, takže jsem se tam tehdy v tom metru rozplakal.“